

եւ միւսը խարազէ շինուած պարկեր, ուրոց մէջ կը դնէին Հայք՝ ձուկ, հաց ու միրգ եւ ուրիշ ամէն ուտելիք (Ալաւ. Գ): Քուրճ բառով թարգմանուած է նաեւ Յունաց *σάκκος* (Ծննդ. ԽԲ, 25, 35), որ նոյնպէս մազեղէն էր ու զանազան մեծութեամբ (Դար. Գ, 932): Դարձեալ «քուրճ» բառին եւ ասորածին «պաշուսակ» հոմանշին վերածուած է *μάρσιππος* (Ծննդ. ԽԲ, 27, 28. Միք. 2, 11), որ կը համարուի կաշեայ կամ մազեղէն ու վզէն կախելի, պաշարի եւ ուրիշ ծառայութեանց յատուկ (Դար. Գ, 1623): Հայերենի մէջ կան քրքրածին երկու հոմանշեր եւս՝ «մախաղ» եւ «պարկ», որոնք կը թարգմանեն *πίρρα* բառը (Յղթ. Ժ, 5. Ղկ. Ժ, 4. Մտթ. Ժ, 10) որ նախորդ յունարենին գրեթէ նման կը նկարագրուի եւ պարենի սեպհական (Դար. Գ, 386): — Ասոնց սահմանը բաւական յայտնի է Ս. Գրոց յիշեալ տեղեաց մէջ իսկ. Յակոբայ որդիքը քրճերով ցորեն կը բառնան իշոց վրայ եւ կը տանին իրենց երկիրը. ուրեմն այդ ամանը խոշոր էր: Յուղիթ պաշար կը դնէ մախաղին մէջ եւ աղախնոյն ձեռքը կու տայ. Դաւիթ ալ ունէր իւր «հովուական մախաղն» (Ս. Թագ. Ժէ, 40). եւ Յիսուս կ'արգելուր աշակերտաց մախաղ կամ պարկ տանիլ ճանա-